

[Knud Damgaard.]

sige vanskeligheder. For at få støtte skal investeringen desuden foretages af virksomheder, som ikke ejes af det offentlige, men kan dog ydes til private virksomheders anlægsbidrag i forbindelse med tilslutning til offentligt rensningsanlæg.

Lovforslaget er omfattende i sin karakter, kan f. eks. bruges ved omlægning af en virksomheds produktion, hvis denne omlægning medfører mindre forurening, dog kun til den del af investeringen, der er forureningsbegrænsende. Af anden anvendelse skal nævnes formindskelse af ulemper for befolkningen, f. eks. støtte til højere skorstene, endvidere til etablering af genanvendelsesprocesser, hvis dette medfører en forureningsmindskelse. Dette må være af meget stor interesse for industriens folk.

Ud over det nævnte kan forslaget få betydning ved omlokalisering. Som bekendt stræbes der efter at rette op på det skæve Danmark. Det gælder f. eks. udjævning af skævheder, hvad angår fordelingen af arbejdspladser mellem landets enkelte dele. Jeg finder det betydningsfuldt, at forslaget åbner mulighed for at give tilskud til omplacering af anlæg, og det er ved den fremtidige administration vigtigt, at støtten administreres sådan, at man ikke nødvendigvis fastholder en placering, som på længere sigt er uønsket fra et samfundsmæssigt synspunkt. Det må være rimeligt i et passende omfang at tage hensyn til regeringens landsplanmålsætning.

Lovforslaget forudsætter tre former for økonomisk støtte. Der kalkuleres med rentenødslæg, statsgaranti og direkte tilskud. De direkte investeringstilskud er dog beregnet på virksomheder i helt ekstraordinære situationer; det kan være følge af konkurrenceforvriddning, virksomheders regionale eller nationale betydning eller tilfælde, hvor der stilles meget store krav om omgående forureningsbekæmpende foranstaltninger.

Lovforslaget forudsætter oprettelse af et miljøkreditråd. Det skal være et råd, et overordnet administrativt organ, som skal træffe den endelige beslutning i alle støttesager.

Vi finder, der er et stort perspektiv i dette lovforslag med hensyn til forureningsbekæmpelsen, og skal give forslaget al mulig støtte i udvalget.

Wichmann Madsen (V):

Jeg vil gerne på venstres vegne takke ministeren for fremsættelsen af dette forslag om permanent støtte til miljøinvesteringer. Jeg efterlyste det i min ordførertale ved behandlingen af den midlertidige lovgivning, og jeg vil også gerne henvise til de bemærkninger, jeg da fremsatte, og fremhæve betydningen af, at vi nu kan få skabt mulighed for at hjælpe alle dem, der ikke blev penge til efter den midlertidige lov.

Jeg skal vente med kommentarer til de enkelte punkter i forslaget til underudvalgsarbejdet og blot bebude, at venstre måske gerne ser, om den foreslåede bundgrænse kan sænkes lidt af hensyn til de mindre erhvervsdrivende, men jeg kan i øvrigt tilsige venstres støtte til et positivt udvalgsarbejde, således at lovforslaget snarest kan gennemføres.

Maisted (FP):

Fremskridtspartiet er meget positivt indstillet over for forureningsbekæmpelsen, men vi er lidt i tvivl — og gruppen er splittet — vedrørende det aktuelle lovforslag.

Et flertal af gruppen finder, at det er urimeligt at give en særlig støtte til særlige firmaer, som ministeren og hans administration har fundet værdige til støtte. Miljøloven bygger på ensartede regler over hele landet, og det vil sige, at miljøministeriet ved hjælp af sine bureaukrater og teknokrater, sine bekendtgørelser og cirkulærer skal sørge for en ensartet behandling af vore virksomheder i forbindelse med de krav til forureningsbekæmpelse, myndighederne stiller. Allerede i den gældende lov kræves der ensartet behandling af vore virksomheder. Det foreliggende lovforslag strider herimod.

Miljøloven fungerer i dag ikke efter det princip, at alle er lige for loven. Vore virksomheder bliver ikke ensartet behandlet, selv om administrationen og dermed ministeren skal klarlægge landets samlede forureningsituation og derfra behandle alle ens. Det er sådan set ikke en bebrejdelse, at der ikke sker en ensartet behandling, det er blot en konstatering af de faktiske forhold. Det skyldes bl. a., at man bliver nødt til at tage hensyn til vores beskæftigelsessituation i stedet for at anlægge rent forureningsbekæmpelsesmæssige synspunkter. Eksempelvis har vi jo set, at der er nogle enkelte store